

سما & شعر لمبسوط& زوورودا

شمکر دنیا لمصر شعر & (شونویز & نامؤبان) & عبود اللہ یمشیو

مرؤفه تیکه‌له‌یه که له سروشت و ههستی مرؤفه‌انه خودی خوی، سروشت کاردانه وهی سایکولوژی سنهنگین له سهه مرؤفه دهدوین. نویزه له کورتیرین لیکدانه وهی شیکردنه وهیدا مانای نزیک داده‌نیت به پراهده‌یه که سروشت کونترولی ههمو بعون و کهینونه‌ی بوونه وه له کوهسه یاخود له وشته‌ی که دهه ویت یادی که یته وه، چونکه ده بیت ئه وه مان بیرنه چیت که بخوی نویزه یادکردنه وه دواندی که سیک یاشتیک ده‌گه‌یه‌نی. وهک چون لای نیسلام روزی مرؤفه کردوه، ئه‌مه‌شه واله مرؤقده‌کات زور گریدراوی سروشت بیت به جوئیک خوی بکاته قربانی، وهک چون بدریزایی می‌ژوی مرؤفایه‌تی هه‌میشه مرؤفه‌کان له پیتاوی زیدو نیشتمانی خویاندا جه‌نگاون و شه‌هید بعون و به رده‌هایمیش مرؤفه ئه و ئاماده‌بیهی زیاتر لادرسته‌بیت. لیرهدا هه‌ردوو لایه‌نی جه‌سته‌یی و روحی مرؤفه ئه‌م ئاماده‌بیهی ده‌سازینن، چونکه مرؤفه تاله‌پرووی سایکولوژیه‌وه ئاویت‌هی سروشت نه‌بیت ناتوانی وهک جه‌سته به‌ناو ئه و سروشت‌هدا بگه‌پیت و گه‌شت و سهیران سازکات و ناوجه‌یه‌کی کویستانی به‌داروو درهخت و گول و گژوگیا رازاوه بکاته شوینی حه‌وانه وه پشودانی خوی.

گه‌ر بوكه‌سیکی ئاسایی نیشتمان ته‌نیا شوینی زیان و مردنیکی ئاسایی بیت، ئه‌وا بوكه‌سیکی ئه‌ندیشمه‌ندو خاوهن پرژوهه و برنامه بو خزمتی نیشتمان و کومه‌لگه‌که‌ی نیشتمان ماناو تیگه‌یشتنی زورتره و ته‌نیا بو مردن و زیانه ئاساییه‌که نییه. ئه‌مه‌ش له‌وه‌وه هاتووه ئه‌وه‌سه‌خاوهن هه‌سته ده‌یه ویت به‌هره له‌زیان و درگریت و نیشتمان له‌پرووی سایکولوژیه‌وه ناسووده‌یی بدانه ئه‌م و ئه‌میش له‌پرووی مادیه‌وه، وهک پرژوهه و پیلانی پیشنه‌که وتن خوازانه خزمتی نیشتمان بکات. رهنگه بوشاعیر سه‌ختتین مه‌سله دووری بیت له‌نیشتمان و زیدی له‌دایک بعون، چونکه شاعیران که‌سانیکی هه‌ستیارن و زیاتر سوژ به‌سه‌ریاندا زاله، هه‌میشه له‌گریانیکی به‌رده‌هادمان بو منائی و نیشتمان، شاعیر ده‌پرات و له‌دوای خویه‌وه نیشتمان و متألی جیده‌هیلی. ئالیرهوه ده‌کریت قسه‌له‌سه‌ر شیعیریک به‌سالیک لیده‌روات.

باکهین که شاعیریک نوسييويتى زياتر لهسى ساله ئاواره پېرگەندىدەيەو له تاراوجە دەزى، كەھەر له سەرتاواه ئەوهمان لەسەر هەركارييکى ئەدەبى دواجار قسە كردىشە له سەر خاوهنى بەرهەمەكە ئەدروستەدەبىت كەشاعير هەرچى بنوسىت رىشەكە دەچىتەو سەر خوشەويىتى نىشتمان و گەرانەو بۇمنالى و بۇ زەمينىيک كەلىۋەي ھاتووه.

پەشىۋ شاعيرىكە رۆچۈو بەناخى نىشتمان و نەتەوەداو تەواوى (شهونويىزى نامۇيان) ئەو شىعرە يە كەدەمانە ويىت لىيىبىدوئىن، ئەم شىعرە خاوهنەكەي (عەبدوللا پەشىۋ) و لەمۆسکۇ نۇسراو، كەئەوكات شاعير ماوهى چەندىسالىيکە لهوشارە دەزى، زەمەنى باسى شاعيرىش بکەين، ئەم شىعرەشى گەريانىيکى بەخورە بىلەپۈونەوە خويىندەوە لەلایەن خويىنەرەو زۆر دواكەوت تۈوەو، دور لەھەرجۈرە موجامەلەو حەماسەتىيک دەكىيەت وەك يەكىك دەشىعە جوانە كانى كورد لىي بپوانىن. ئەكىيەت ناونىيىشانى شىعر نۇسراوە(1979) چەند سالىيکە شۇپاشى كورد نوشۇستى هيىناوە ياخەر كارىيکى ترى ئەدەبى كلىلىيکى باش بىت بۇ كردىنەوەي تازە له سەرتاى دەسىپىكى شۇرىشىكى تردايە، واتا ئەو دەممە كورد

به سه خترین قوٽاغدا تیّدپه‌پی، شاعیریش به‌هُوی نه‌بُونی هُوکانی په‌یوه‌ندییه‌وه بده‌گمن هه‌والی پیّدگه‌یشت و ده‌یتوانی هه‌والی خوی بندیری. لیره‌شه‌وه تاکه په‌نگاهی ئارام بُو شاعیر شیعره‌وه له‌رئه‌وه‌نییه به‌ته‌نیا به‌لکو ئه‌وه‌شه کله‌ئاوی کانیدا پاکی و له‌ریگه‌ی شیعره‌وه خوی له و سوژو هسته خالی‌دکاته‌وه که‌بو بیّگه‌ردی ده‌بینیت‌هه‌وه پیّوایه ئه‌وه‌ته‌نیا ئاوی کانییه ده‌توانی نیشتمان هه‌یه‌تی، واتا له‌نه‌بُونی که‌سی دووه‌مدا ئه‌م شیعر ده‌کاته

ئه‌می شاعیریش ئه‌وه‌نده گریدراوی نیشتمانه‌که‌یه‌تی که‌س و قسه‌ی خوی بُو ده‌کات شیعریش وده‌هه‌میش بده‌نگییه‌وه ده‌چیت و له‌توبی و شه‌و دیّره‌کانیدا هست و نه‌ستی ئه‌می شاعیر که‌هه‌رئا‌ویک بیّنی بی‌گویندانه ئه‌تکییه‌ت و ره‌چاکردنی داب و نه‌ریتی موسکو وده‌ک خوی ده‌لئی بیّنی پیوه ده‌نی، بین پیّوونانیش تومارده‌کات و به‌دیریزایی سه‌ردمه‌کان هه‌لیده‌گریت.

له‌هر جیمک چیابینم / دلم / وک لهزوانی یه‌گه‌مدا، / داده‌خوری، حالم‌تیکی ساده‌و ساکاری خه‌لکی گوند نشینی گوند کله‌سمر راده‌چله‌کی، / سه‌رسام دوه‌ستم له‌بُنیا.. / واتیده‌گه‌م، / له‌جیا منِرا ده‌ست

پیّده‌کن / چایه‌کانی هه‌مو دنیا! ده‌کری سه‌رها تا له‌خورپه‌وه ده‌ست

پیّبکه‌ین که‌حاله‌تیکی زور ده‌گمنه‌نو زیاتر که‌سیک باوه‌پری پیّه‌تی که‌زور عه‌شقی شتیک یا مه‌سله‌لیک بیت وده‌هه‌میش سو‌فیگه‌ری

یان عارفانه باوه‌پری ته‌واوی پیّه‌هه‌بیت، په‌شیویش ئه‌وه‌نده له‌یاده‌وری نیشتمان و سروشی نیشتمانه‌که‌یدا ده‌ژی به‌بینینی

چیا‌کانی که‌دووسمبولی مانه‌وه و جوانی نیشتمانه‌که‌ی خویین راده‌چله‌کیم / پیش ئه‌وه‌ی بینی پیوه‌نیم، / له‌برده‌میا / به‌هیمنی چوک

داده‌ده‌دهم، / قوزه‌ی سه‌ری، / وک شابسکی شووه‌زیک، / شانه ده‌گه‌م، /

چونکه من وام به‌یردادی، / کشیرناوی گشت کانیه‌کان / له‌نیشتمانی من

ادی! گهر وردتر له‌م وینه شیعرییه کورته بپوونی ئه‌وه‌سا په‌ی

به‌هُوی چیا‌کانه‌وه خوی له‌بردهم هیرشی داگیرکه‌ران و دوزمانانیدا راگرت‌ووه و به‌ردواام له‌کاتی لیق‌هه‌مان و هه‌لانتدا چیا‌کان سنگی

ره‌قیان بُو کورد بُوته باوه‌شیکی نه‌رمو ئاوه‌لا و دالده‌ی کورديان داوه، هه‌رئه‌مه‌شه وای له‌کورد کردوده که‌ته‌نیا چیا‌کان به‌هارپری و

پشتيوانی خوی بزانیت، ئه‌م لای بیانییه‌کانیش سه‌لماوه و یه‌کیک

له و روزنامه‌نووسانه‌ی سه‌ردانی ناوچه‌که‌مانی کردوده و له‌سرکورديان نوسيوه و تويانه کورد جگه‌له‌چیا‌کان پشتيوانی تری

نییه و ته‌نیا چیا‌کان هاپری کوردن. ياخود ئه‌وان له‌نوسینی خویاندا ده‌لین له‌هه‌رکوی چیا ده‌ستیپیکرد کوردستانه و کورده‌کان

ناماده‌ن خوینی خویانی له‌پیتاودا بیژن، بؤیه ئاساییه کورد

هه‌میش به‌بینینی چیا خوشحال و شاگه‌شکه‌بیت.

ئایینه‌کان گرنگییه‌کی زوریان به‌ثاوداوه له‌ژیانی ئینساندا، زن ده‌چوینی، واتا کانی و زن لای په‌شیو ده‌بنه یه‌کو به‌ردواامی

به‌راده‌یهک له‌قورئانی پیروزدا هاتووه (و جعلنا من الماء كل شيء به‌ژیانی ئه‌م دده‌هن، زنیش وک کانی هه‌مو به‌ردواامی و مانه‌وه‌ی

حی) واتا هه‌مووشتیک له‌ثاو دروستبووه به‌خودی ئینسانیش‌هه‌وه،

ژیانی ئینسانه به‌تایبه‌ت بُو پیاو که‌هه‌رگیز بی‌زن هه‌لناکات و دواتر زانستیش سه‌لماندویتی که‌جه‌سته‌ی ئینسان چه‌نده

پیّویستی به‌خوینه ئه‌وه‌نده‌ش پیّویستی به‌ئاوه و هه‌رئاویش

پیکه‌نیریکی سه‌ره‌کی جه‌سته‌ی ئینسانه. گه‌ربچینه‌وه سه‌ره ئه‌وه

قسه نه‌سته‌قهی کورد که‌ده‌لئی ئاوه ئاوه‌دانی، ئه‌وه تیّدگه‌ین

که‌هه‌رئاوه‌دانییهک به‌بی‌ئاوه هیچ ناگه‌یه‌نی، یان به‌مانایه‌کیت‌بی

بوونی سه‌رچاوه‌یهکی ئاوه ئاوه‌دانی دروستنایت، چونکه هه‌میش

مانه‌وه‌ی ئینسان به‌ئاوه و به‌نده و کورديش به‌هُوی ئاویت‌هه‌بوونی

له‌گه‌لن سروشتدان زورگریدراوی ئاوه سه‌رچاوه‌کانی ئاوه، سه‌ریاری

ئه‌وه‌ش کوردستان زیاتر ناوچه‌یهکی کویستانییه و سه‌رچاوه‌ی ئاوی زوره، ئه‌م ره‌نگه هه‌ر بُوكورد و انه‌بیت به‌لکو شتیکی

بەكارهیئراوی ئاخیوەریکى ئاساییەوە سەرچاوه دەگرى.) واتا شین و سەوز كەمە دەبىتە جىي سەرنج.

ئەوەي شاعير دەيلى رىشەكەي دەگەرىتەوە سەر وتنە كانى كەسىكى چاوي كىيى ئەوروپايى/ گەر شىبيش بى خوشم دەوي/ گەرسەوزيش بى ئاسايى، هەمان قسەي كەسىكى ئاسايى بەلام بەجۈرۈكىتىو جىاواز خوشم دەوي/ واتىدەگەم/ شىنتىن چاو، سەوزتىن چاو/ لەم دىنابە تۆزىك لەگرامەرە رىسازمانىيەكانى كەسى ئاسايى، چونكە دەبى باوهەرمان رەشى/ چاوي كچى/ نىشتمانى منى تىايە! لەروانگەي زانستەوە سۆماي بەوهەبى كەشىعر ملکەچى گرامەر نابىت بەلکو گرامەرە زمان چاو يان بىنايى لەدوو ئاواز رەش و سپى پىكھاتوو، بەنەمانى يان بەكشتى ملکەچى شىعىن و لەكانى شىعى ئاواز دەخۇنەوە، زۇر وشە كەمبۇونەوەي هەر يەكىكىان چاوي ئىنسان توشى گرفت دەبى، لەزمانى ئاخاوتى خەلکدا بىردىچنەوە بەلام جارىكىتى شاعير سەربارى ئەۋەش لەھەر چاويكى سەوزو شىنىشىدا ئەو دوو ئاواز دەيانھېننەتەن دەرىپەنەي پەشىو دەچىتەوە سەر سەرمائى گەلىك شارامى دى، بەلام پەنجم لەگۈنەچۈن، چونكە سەرمائى لىكدانەوە زانستىيەكە كاتىك پىيىوايە لەھەر چاويكى سەوز يَا ھەموو جىيەك/ تىشكىك رۆزى/ نىشتمانى منى تىايە. گەرمائى گەلىك شارامى شىندا تۆزىك رەشى چاوي كچى نىشتمانەكەي ئەمى تىدايە. دى، بەلام گىانم وەپس نەبۇو، چونكە گەرمائى ھەموو جىيەك/ سروھەكى/ لەسەرەتاي نوسىنەكەدا و تىمان ئەو سالىھى ئەم شىعىرەي نىشتمانى منى تىايە. سروشتى ئىنسان وايە بەگەرمائى زۇرۇ سەرمائى تىدانوسراوە بۆ كورد زۇر سەختبۇوە ئەمى شاعىرى ئاوارەش سەختىش ھەراسان دەبىت، بەلام رەنگە بۆ ئىنسانى عاشق سەرمائى گەرمائى ھەنگەرە ئەۋەش ئەمەنگە بۆ ئىنسان دەكاتە دەرۋىش و راتايات و ھەميشە خەيالى دەھېننەتەوە بۆ ئەمېندر، پىيىوايە چياكانى ھەموو دنيا لىرەوە دەست پىيىدەكەن و ئاواز كانىياوهەكانى ھەمودىنیا لەكانىياوهەكانى كوردىستانەوە ھەلەدقۇلىن و سەرمائى عاشقى نىشتمانەو ھەست بەسەرمائى بەستەلەكى ژۇرۇرۇ گەرمائى ھەندىك ناچەي ترناكەت كەپىشتر لىي ماوھتەوە و تىايادا ۋىباوه. گەرمائى ھەموونىاش رىشەكەي لىرەوەيە و دواتر بۇيە كچە ئەمەش لەوەوە ھاتووە كەشاعير و اھەستەدەكەت سەرمائى گەرمائى چاوشىن و سەوزەكانى مۆسکۇشى خۆشىدەوى چونكە تۆزىك رەشى چاوى كچانى كوردىستانەكەي خۆى لەچاوى ئەواندای، ئەمە رەنگە شوينانەش تىشكى رۆزۇ سەرەتكەي نىشتمانەكەي خۆى تىدايە چاوى كچانى كوردىستانەكەي خۆى تىدايە لاي ھەندىك وەك مەيلىكى شۇقىيەتى لىكبدىرىتەوە بەوهى كەكوردىستان، كوردىستان وەكلایەنى سروشتى ولاتىكە ھەرچوار وەزەكەي سالى تىدا دروستەدەبىت بۇيە خەلکەكى ھەم بەسەرمائى سەرچاوهى ھەموو شتەكان بۆ كوردىستانەكەي خۆى دەگىپەتەوە، ھەم بەگەرماكەشى رادىن، بەلام لاٽىكى وەك مۆسکۇ كەئم بەلام بۇشاعىرىكە كەھىنە گرىيەرەوەي و لاتەكەي خۆيپەت دەبىت شىعىرەي تىدا نوسراوە سال دوازدەي مانگ بەفرو كېيە، كەرەنگە ھەروابى، بۇ ئىنسانىكى رۆزھەلاتى زۇرى بويت تالەكەن ئەو بەستەلەكەدا ھەلبەكتە.

ھەموو ھەولى پەشىو لەم شىعىردا بەرھەم ھېننانى گوتارىكە لەمپر ناسنامەي خۆى، بەلام ئەم وەك نەتەوە بىردىكەتەوە وەك نەتەوەش دەدۇيىت بۇيە ئەو گوتارە بەرھەمەيدىيەننى گوزارشت لاي سوکرات (چاو چرای لەشە) لەش ياجەستە نەتەوەش دەدۇيىت بۇيە ئەو گوتارە بەرھەمەيدىيەننى گوزارشت ئەشكەوتىكى تارىكەو چاو رۇوناکى دەكاتەوە، بەكشتى جەستە لەبۆچۇنى كۆى نەتەوە دەكتەت، ئىنسان رەنگە بتوانى بى دەست و قاچ ئەشكەوتىكى تارىكەو چاو تەواوكەرىيەتى، ئىنسان رەنگە بتوانى بى دەست و قاچ تو وەك نەمى، لەگشت لاؤھ دەورەت داوم/ تو ئاۋىتى/ لەناؤ تۆدا ھەموو دنيا درېزە بەزىان بەتات و چىز لەزىان وەرگىت، بەلام بەبى چاو ئىنسان بەدى دەگەم، تو ئەيمانى/ بەھۆي تووھ ھېچ نابىن/ نەكەل دەبىن، نەزەوى/ زىانى بەزەحەمەت لىيەدەگۈزەرى و چىزىش لەزىان وەرناڭرىت. سەربارى ئەۋەش چاو سەرنج راکىشىرىن بەشى جەستە ئىنسانە بەقد جىيان/ نىشتمانەكەم كوردىستان. پەشىو نىشتمانى لىببۇتە تانەو وەك چۈن ئىنسان لەچاوهە دەبىنى، بەھەمان شىوھەش لەچاۋىشەوە نەبۇي دەكرى لەگەللىدا ھەلکات و نەلەدورى ئەويش ھەلدەكتە دەبىنرى، ھەميشە گەركچىك بىيەوى لەكۈپىك بېۋانى سەيرى چاوى نىشتمان وەك تەم دەورەي دەداو ھېچ نابىننى، لىيەدەبىتە ئاۋىنە دەكتە، بۇ كۈپىش ھەروايدەر لەھەرشتىك چاوى كچەكە دەبىتە ھەموو دنيا لەكوردىستانەكەي خۆيەوە دەبىننى. بەھۆي وېرانى كوردىستان و بىكەسى كوردهوە نەخوا دەبىننى نەئاسمان و نەكەل جىكەي سەرنجى. ھەرچاۋىش جوانى ئىنسان دىيارىدەكتە، وەسفى ئىنسانىش بەبى ناوهەننەن ئاچىن ئەم شىعە پىيەدەچىت بچىتەوە سەرەشىعىرىكى كۆيى. چاۋىش رەنگى رەش و شين و سەوزو قاوهەيىشى ھەيە كورتى كەھەر لەو سالانەدا نوسراوە كاتىك دەلى: چاو مەگىپە بۇ كەزۆر جار بەھەنگۈينى ناوى دەننەن، لەناواچە ساردەكاندا چاوشىن و ئاسمان و ئەستىرەو خوا/ ئەۋى بىتىك خاڭى نەبىت خواو سەوز زۇرن و بەدەگەمن چاوى قاوهەيى و رەش دەبىنرىت، بەپىچەوانەشەوە لەناواچە گەرمەكانى وەك لاٽى خۆشمان چاوى

